ట్రీట్‌మెంట్

చింతా రాంబాబు

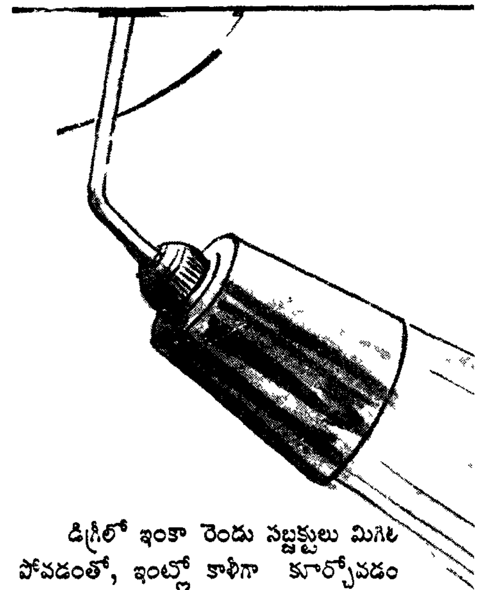

ఆమెని చూశాకే బోసుబాబుకి మళ్లీ ఆడ వాళ్లమీద అభిమానం పుట్టుకొచ్చింది.

ఈ మధ్య చాలాకాలంగా వాళ్లకి దూరంగా ఉంటూ వచ్చాడు.

ఆడది కనిపిస్తే చాలు ఓ పాముని, జెర్రిని చూసినవాడిలా భయపడి దూరంగా పారిపోయేవాడు.

అలాగే ఆడది ఎదురైతే చాలు ఓ గజ్జికుక్కని చూసిన వాడిలా జుగుప్సతో మొహం తిప్పుకొనేవాడు.

అలాంటిది ఆమెని చూశాక అతనిలో ఎలాంటి వికారాలు కలుగకపోగా...

ఎలాగైనా ఆమెతో మాట్లాడాలని—

మాట్లాడి ఆమెను పేరుపెట్టి పిలిచేంత చనువు సంపాదించుకోవాలని తహతహలాడిపోతున్నాడు.

ఎలాంటి కష్టం నష్టం ఎదురైనా సరే ఆమె మనసులో తనకొక ప్రత్యేకమైన స్థానం సంపాదించాలని పట్టుదల పెరిగిపోయింది.

ఆ స్థానం స్నేహితుడు కావచ్చు, ప్రేమికుడు కావచ్చుకాని ఆమెకు మాత్రం దగ్గరవ్వాలి.

కళ్లు తెరిచినా, మూసినా బోసుబాబుకి ఇదే ఆలోచన.

ఆమెలోని అందం, ఆకర్షణ అతణ్ణి ప్రతి క్షణం ఉత్తేజితుడ్ని చేస్తున్నాయి.

ఈ రెండిటిని మించి ఆమె కళ్లల్లో కొట్టవచ్చినట్టు కనిపించే నైర్మల్యం, పెదాలపై చెదరని చిరునవ్వు ఆమెకు మరింత శోభని చేకూర్చి అతన్ని మర్చిపోనివ్వడం లేదు.

బుజాన తెల్లని కోటుతో రోడ్డుమీద నడిచివెళ్తుంటే ఓ దేవతామూర్తి నడుస్తున్నదా అన్న భావం కలిగేది బోసుబాబులో.

ఆ నడకలోని హుందాకి, ఆమెలోని అందానికి ముగ్ధులై ఆమెకు ఎదురైన ప్రతీ వాళ్లు ఓ క్షణంసేపు ఆమెకేసి చూడవల్సిందే.

బోసుబాబైతే సభ్యతా సంస్కారాలు కూడా మర్చిపోయి, తదేక దృష్టితో చూసేవాడు. చూసిన ప్రతిసారి 'కుందనపు బొమ్మ' అనుకొనేవాడు.

అలాంటిది ఏ ప్రత్యేకతలేని తను ఆమె దగ్గిర ఓ ప్రత్యేకత సంపాదించడం తనవల్ల అయ్యేపనేనా?

బోసుబాబుకి నీరసం ముంచుకొచ్చి టైపు చెయ్యడం ఆపుచేశాడు.

ఇలా రోజూ వచ్చి టైపు నేర్చుకోవడం అతనికి మహా విసుగ్గా ఉంది.

ఎవరికివాళ్లే ఓ మాట పలుకు లేకుండా కొంపలు మునిగిపోయినట్టు హడావుడిగా రావడం, కొట్టుకోవడం, వెళ్లిపోవడం పరమబోర్‌గా ఫీలవుతున్నాడు.

డిగ్రీలో ఇంకా రెండు సబ్జక్టులు మిగిలిపోవడంతో, ఇంట్లో కాళీగా కూర్చోవడం ఎందుకని, తండ్రి బలవంతంగా మూడ్నెల్లక్రితం ఈ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో జాయిన్ చేయించాడు.

ఇందులో ఒక్కటే ఆనందం!

ఈ వంకతోనన్నా రోజూ ఆమెను చూడవచ్చునన్న ఉద్దేశంతో వస్తున్నాడు. లేకపోతే ఎప్పుడో మానేసేవాడు.

తన టైము ఉదయం ఎనిమిది తొమ్మిది మధ్య ఓ గంట!

అదే టైములో బుజాన తెల్లకోటుతో ఆమె ఎదురవుతూ ఉంటుంది.

తన ఉద్దేశం ప్రకారం మెడిసిన్ ఏ నాలుగో సంవత్సరమో అయిదో సంవత్సరమో చదువుతూ ఉండాలి.

ఎందుకంటే దాదాపు తనవయస్సే ఉంటుంది. ఆమెది కూడ.

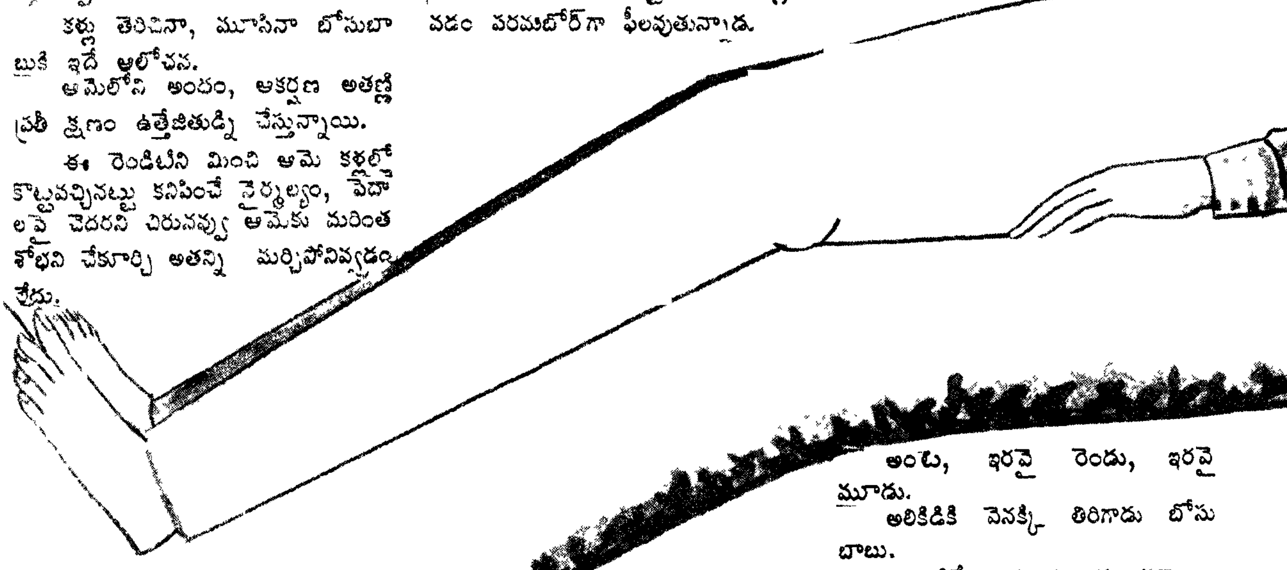

అంటే, ఇరవై రెండు, ఇరవై మూడు.

అలికిడికి వెనక్కి తిరిగాడు బోసుబాబు.

అప్పటికే అతని తర్వాత అమ్మాయి

నువ్వు లేస్తావా, ఛస్తావా అన్నట్లు వెనుక నిలబడి ఉంది.

దాంతో బోసుబాబు తనటైముకి అయిదు నిముషాలముందే మిషనుముందు నుండి లేచిపోయాడు.

మరునటి రోజు బోసుబాబు ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి వస్తున్నప్పుడు రోజులా ఆమె ఎదురవ్వలేదు.

నిరుత్సాహంగా షైవు చేస్తూ కూర్చొన్నాడు.

ఏరోజు కారోజు ఆమెకు కొత్తగా కన్పించాలన్న తాపత్రయంతో ఓ రోజు వేసిన బట్టలు మరునటి రోజు వెయ్యటం లేదు. పైగా ఈ రోజు మరింత అందంగా ముస్తాబై వచ్చాడు.

అంతా వృధా అయిపోయింది.

షైవు చెయ్యడం కూడా మానేసి దిగులుగా కూర్చుండిపోయాడు.

అదే సమయంలో చేతిలో ఏవో కాగితాలతో ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లోకి ప్రవేశించింది ఆమె!

ఆమెని చూసిన బోసుబాబు క్షణం పాటు రెప్పవెయ్యటం మర్చిపోయాడు.

వెంటనే మనసులో ఎక్కడలేని సంతోషం, సంబరం చోటు చేసుకొన్నాయి.

అసలు ఆమె ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చినట్లు? అనుకొన్నాడు.

షైవు చెయ్యడం మాని అందరూ ఆమెనే చూస్తున్నారు.

ఆ కళ్లల్లో ఎవరికివాళ్లు ఆమె తమ దగ్గరికే వచ్చి మాట్లాడితే బాగుండునన్న కోరిక.

"ఎక్స్క్యూజ్‌మీ, ఈ లెటరు కాస్త షైవు చెయ్యగలరా?"

చూపరులకి ఆమె రూపమెంత కనువిందుగా ఉంటుందో కంఠం కూడా అంత వీనులవిందుగా ఉంది.

ఆమె అలా అడిగీ అడగడంతో బోసుబాబు ఒక్క ఉదుటున ముందుకు ఉరికాడు. "నేను చేస్తానండీ" అంటూ ఆమె చేతిలోని కాగితాన్ని లాక్కున్నంత పని చేశాడు.

అప్పుడు ఆ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఓనర్ లేకపోవడంతో బోసుబాబు పని సులువై పోయింది.

ఆ క్షణంలో అందరూ తనవైపే ఈర్ష్యగా చూస్తున్నారనిపించింది బోసుబాబుకి.

అయినా లెఖ్ఖ చెయ్యలేదు.

ఈ విధంగానన్నా తనామె దృష్టిలో పడాలి.

చేసిన మేలు మరువరాదన్నది లోకోక్తి.

తన ఈ చిన్న మేలు ఆమె మనసులో కలకాలం ఉండిపోవాలి.

అదే ధ్యేయంతో బోసుబాబు మిషనుముందు కూర్చొన్నాడు.

ఈ మూడ్నెల్లల్లో అతను నేర్చుకొన్నది అతి తక్కువ.

అయినా సాహసం చేసి కొట్టాడు.

టైపు చేసిన కాగితాన్ని తిరిగి యిచ్చేటప్పుడు ఆమె చేతి వేళ్ల అందాన్ని చూసి బోసుబాబు కళ్లు తిప్పుకోలేకపోయాడు.

ఏ చిత్రకారుడు వాటినంత అందంగా తిరిగి చిత్రీకరించలేడనిపించింది.

వేలికి ఉన్న బంగారపు టుంగరం ఆమె శరీర ఛాయలో కలిసిపోయింది.

ఆర్తిగా ఆ చేతివేళ్లవైపు చూస్తూ కాగితాన్ని అందించేటప్పుడు అతనికి తెలియకుండానే మృదువుగా ఆ చేతివేళ్లని తాకాడు.

అంతే! బోసుబాబు చెంప 'ఛెళ్' మంది.

అతను ఆ షాక్ నుండి తేరుకొనే లోపలే టైపు చేసిన కాగితాన్ని అతని మొహానకొట్టి ఆమె బయటికి వెళ్లిపోవడం కనిపించింది.

అంతా క్షణంలో జరిగిపోయింది.

ఆ తర్వాత బోసుబాబు మళ్లీ మామూలు మనిషి అవ్వడానికి వారం రోజులు పట్టింది.

ఇన్స్టిట్యూట్ కి వెళ్లటం కూడా మానేశాడు.

అతను తిరిగి పూర్వస్థితికి వచ్చేశాడు.

ఆడవాళ్లు కనిపిస్తే చాలు కోపగించుకొంటున్నాడు, అసహ్యించుకొంటున్నాడు.

మొత్తం ఆడజాతిమీదనే అతనిలో విపరీతమైన పగ, ద్వేషం రెండూ పెరిగిపోయాయి.

వాళ్లమీద ఎలా పగ తీర్చుకోవాలో తెలియక కక్షతో బుర్ర ఒక్కొక్కసారి వేడెక్కిపోతోంది.

తల్లిని, చెల్లిని కూడా విసుక్కోవటం ప్రారంభించాడు.

అసలు బోసుబాబు ఇలా తయారవడానికి అతనికి ఎదురైన ఒకటి, రెండు చేదు అనుభవాలే కారణం.

అప్పుడు బోసుబాబు ఇంటర్మీడియట్ రెండో సంవత్సరం చదువుతున్నాడు.

ఎకౌంట్స్ లో మార్కులు తక్కువ రావడంతో తండ్రి ట్యూషన్ పెట్టించాడు.

అతనితోపాటు ఆ ట్యూషన్ కి శారద అనే అమ్మాయి కూడా వస్తుండేది.

వచ్చే నలుగురయిదుగురు అమ్మాయిల్లోకి శారద అంటేనే అతను ఎక్కువ ఇష్టపడేవాడు.

అందుకు ఆ అమ్మాయిలోని తెలివి, కలుపుగోలు తనం!

ఇద్దరి మధ్య ఒకళ్లు నొకళ్లు తిట్టుకొని మందలించుకొనే చనువు కూడా ఏర్పడింది.

అలాంటిది ఓ రోజున కొత్తగా పెట్టుకొచ్చిన రిస్ట్ వాచ్ ని చూసి ముచ్చటపడి తీసి చూద్దామని ఆమె చేతిమీద చెయ్యేశాడు.

అంతే! చెంప 'ఛెళ్' మంది.

'ఆడపిల్ల బుగ్గల్లాగ నీచెంపలెంత మృదువుగా ఉంటాయ్ బాబు' అన్న ఆమె అంత పెద్ద దెబ్బ ఎలా కొట్టగలిగిందో ఈనాటికీ అర్థంకాని విషయం.

నిజంగా అంత పెద్ద తప్పు చేశాడా?

ఆమెవద్ద ఉన్న చనువుకొద్దీ చెయ్యి పట్టుకొన్నాడే తప్పించి ఆ పట్టుకోవడంలో ఎలాంటి దురుద్దేశం లేదు.

మళ్లీ ట్యూషన్ లో అందరి మధ్య తలెత్తుకు కూర్చోవడానికి అతనికి చాలా కాలం పట్టింది.

ఇలా బోసుబాబులో ఆడవాళ్లపట్ల వ్యతిరేకతకి, కోపానికి అంకురార్పణ శారద!

అలాగే డిగ్రీలో ఉండగా ఒకసారి ఫ్రెండుతో కలిసి సినిమాకి వెళ్లటం జరిగింది.

టిక్కట్లు తీసుకొని లోపలికి ప్రవేశించేసరికే సినిమా ప్రారంభమయింది.

ఒక్కసారిగా వెలుగులో నుండి లోపలికి వచ్చిన బోసుబాబుకి ఏమీ కనిపించడం లేదు.

అంతా చీకటి.

ఖాళీ సీట్లకోసం తడుముకొంటూ నడుస్తున్న బోసుబాబుకి తన చెయ్యి వెళ్లి ఎవరో మనిషి ఆకారానికి తగలడం మాత్రం తెలుసు.

అది ఆడో, మగో గూడా తెలియదు.

అంతే! ఆకారం ఒక్కసారి లేచి నిలబడి బోసుబాబు చెంప 'ఛెళ్' మనిపించింది.

"బ్రూట్! కళ్లు కనిపించడంలా? చెయ్యి ఎక్కడ తగిలిందో తెలుసా?

అప్పుడు తెలిసింది బోసుబాబుకి ఆ ఆకారం ఆడని!

పాపం! నిజంగానే బోసుబాబుకి ఏమీ కనిపించడం లేదు.

చెప్పినా వినిపించుకొనే స్థితిలో ఆమె లేదు.

హాలంతా ఓ అరగంటసేపు అల్లరి చేసి పారేసింది.

సినిమా చూడటం మానేసి అంతా బోసుబాబు కేసి చూడటం ప్రారంభించారు.

అప్పటి బోసుబాబు పరిస్థితి వర్ణనా

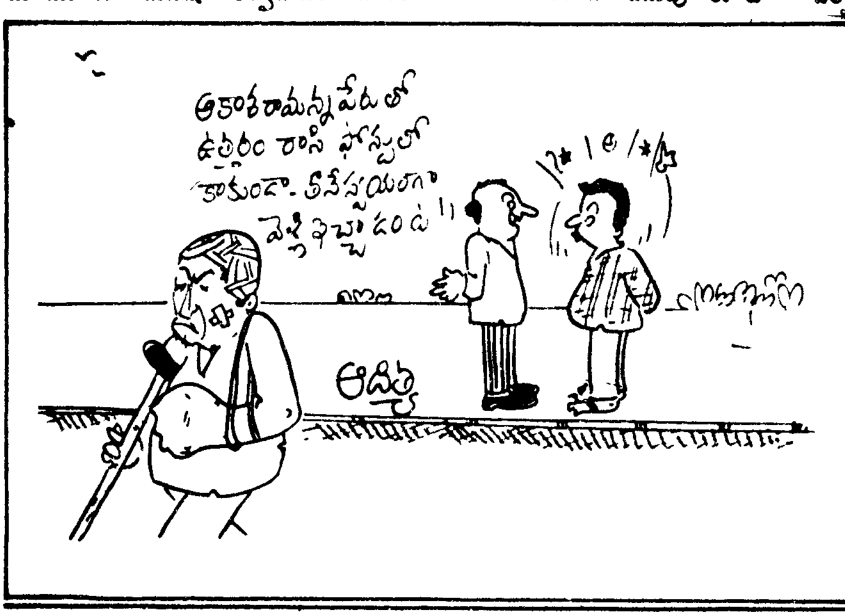

శీతం.

వెళ్ళిపోదామనుకొన్న బోసుబాబు, ఫ్రెండు బలవంతంమీద అలాగే కుర్చీకి అంటుకు పోయి కూర్చున్నాడు.

అవమానంతో అతని మనసు భగభగా మండిపోతోంది.

లేచివెళ్లి ఆమెను కుర్చీలోంచి లాగి కింద పడెయ్యాలన్నంతగా మనసు రగిలి పోయింది.

తమాయించుకు కూర్చున్నాడు.

అంతలోనే హాల్లోకి ఎవరో నల్గురయిదుగురు మనుషులు రావడం వాళ్లు సర్దుకొని కూర్చొనేసరికి ఒకామె పక్కసీటు మగవాడి సీటు కావడం జరిగింది.

అప్పటికే అతను ఆ సీటులో కూర్చొని ఉన్నాడు.

అయినా వాళ్లు సర్దుకోలేదు.

మళ్లీ పక్కసీటు కూడా ఆడసీటు వచ్చేవరకూ మొత్తం లైను లైను డిస్టర్బ్ చేసిపారేశారు.

పాపం! అతను మారుమాట్లాడకుండా తలొంచుకొని వెళ్లి ఓ కొసన కూర్చున్నాడు.

అసలే కోపంగా ఉన్న బోసుబాబుకి ఆ వచ్చిన ఆడవాళ్లపట్ల విపరీతమైన ఏహ్యాభావం కలిగింది.

పక్కసీటు మగవాడిసీటు అనే చూస్తున్నారు కాని ఆ మగవాడు స్త్రీని తల్లిగా, సోదరిగా గౌరవించే మగవాడై ఉంటాడేమోనని ఎందుకు ఆలోచించరు?

మరి నిజంగా అలాంటి మగవాడే కూర్చొనుంటే, లేచి సీటు మారమన్నప్పుడు అతను ఎంతహర్ట్ అవుతాడో ఆలోచించడానికికూడా ప్రయత్నించరు.

కక్షతో బోసుబాబు బుర్ర వేడెక్కిపోయింది.

సినిమా వదిలాక వద్దనుకొంటునే వస్తూ తనని చెంపదెబ్బ కొట్టినామె వైపు చూశాడు.

తనకన్నా పదేళ్లు పెద్దామె!

అయినా చెయ్యి తగిలింది ఓ మగవాడిది. అది చాలు చెంపదెబ్బ కొట్టడానికి!

ఆ తర్వాత ఓసారి బోసుబాబు సిటీ బస్సులో ప్రయాణం చేస్తున్నాడు.

సీట్లుఖాళీలేక కొంతమంది ఆడ,మగ కూడా నిలబడి ప్రయాణం చేస్తున్నారు.

ఆ నిలబడ్డ వాళ్లల్లో బోసుబాబు ఒకడు.

బస్సు మంచి స్పీడులో ఉండగా డ్రైవర్ ఎందుకో సడన్‌బ్రేక్ వేశాడు.

రాష్ట్రపతిగా ఎన్టీఆర్?

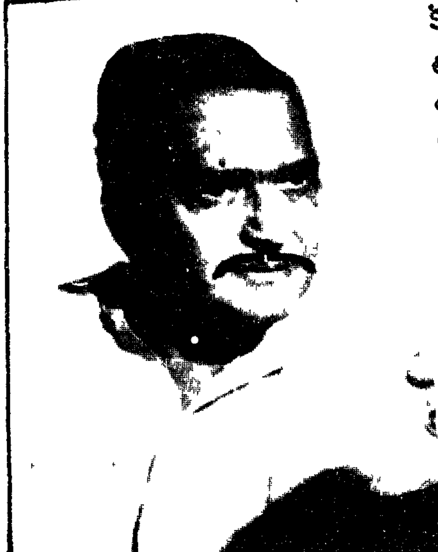

కృష్ణా జిల్లాలోని, అవనిగడ్డ సమీపంలోని భావదేవరపల్లి గ్రామంలో మొన్న డిసెంబరు 28న జరిగిన పాత్రికేయుల సమావేశంలో ప్రముఖ జ్యోతిష్య శాస్త్రవేత్త శ్రీ వమిడి ఘంటం మాట్లాడుతూ, 1993వ సంవత్సరంలో శ్రీ ఎన్.టి. రామారావు రాష్ట్రపతి కాగలరని తన జోస్యంలో సవాలు విసిరారు. ఈ విషయం తాను అక్టోబరు 89లోనే చెప్పానని, ఆయన పునరుద్ఘాటించారు.

ఉత్తర, దక్షిణ భారతాలకు చెందిన మరి కొందరు జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్తలు కూడా యిదే విషయాన్ని యింతకు ముందు పలుమార్లు వక్కాణించారు.

ఆ కుదుపుకి జనం ముందుకి వెనక్కి పడిపోయారు.

ఆ పడటంలో సపోర్ట్‌కోసం బోసుబాబు చెయ్యి వెళ్లి సీటుకున్న ఇనుపరాడ్‌మీద పడింది.

అప్పటికే ఆరాడ్‌మీద ఓ ఆడచెయ్యి ఉంది. సరిగ్గా బోసుబాబు చెయ్యివెళ్లి ఆ చేతిమీద పడింది.

అప్పటికే రెండుసార్లు దెబ్బతినున్న భయంతో వణికి పోయాడు.

ఆమెకి సారీ చెప్దామని అనుకొంటుండగానే అతను భయపడినంత జరిగిపోయింది. క్షణంలో విసురుగా ఆ చెయ్యివచ్చి బోసుబాబు చెంపని తాకింది.

"వెధవరాస్కెల్! బస్సు ఎక్కిన దగ్గర్నుండి చూస్తున్నాను. ఏదో విధంగా నన్ను తాకాలనే నీ ప్రయత్నం. కావులించుకొన్నట్లే నిలబడ్డావ్! మొకానికి సిగ్గు లేదూ!"

వెంటనే వెంట వచ్చినామె కూడా అందుకొంది.

"దొంగసచ్చినోడా! ఇంటిదగ్గర నీకు అప్పలు, చెల్లెళ్లు ఎవరూ లేర్రా? వెళ్లి వాళ్లని కావులించుకో! మీదపడటానికి నాకూతురే దొరికిందా?" తిట్టడం ప్రారంభించింది.

అంతమందిలో వాళ్లిద్దరూ అలా అవమానిస్తుంటే బోసుబాబు అలాగే నిర్లజ్జగా నిలబడిపోయాడు.

చెయ్యని నేరానికి శిక్ష అనుభవిస్తున్న ఓ నేరస్తుడిలా మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

అది చూసి అతను కావాలనే చేశాడేమోనన్న ఉద్దేశంతో అక్కడున్న ఒకల్లిద్దరు మగవాళ్లు అతన్ని తన్నడానికి ఉద్యుక్తుల య్యారు కూడా.

అయినా బోసుబాబు తనని కానట్టే ఊరుకొన్నాడు.

అతని కళ్లు మనసు మాత్రం తనని చెంపదెబ్బ కొట్టిన అమ్మాయిమీదే ఉన్నాయి.

ఆ అమ్మాయికి నిండా పదమూడేళ్లు ఉంటాయో లేవో కూడా అనుమానమే.

అయినా తనకన్నా పదేళ్లు పెద్దవాడ్ని చెంపదెబ్బ కొట్టగలిగేంత తెగువ, సాహసం ఆమెలో ఉన్నాయి.

అందుకు ఆడజాతి మొత్తం గర్వపడాల్సిందే!

కాని, కొట్టేముందు ఆ మగవాడి చెయ్యి కావాలని తగిలిందో, పొరపాటున తగిలిందో ఓ క్షణం ఆలోచించరు.

మగవాడి చెయ్యి తగిలింది కాబట్టి అతన్ని తిట్టెయ్యటమో, కొట్టెయ్యటమో జరిగిపోవల్సిందే!

అంతేకాని అతను తనతండ్రిలా, అన్నలా ఓ మంచి మనిషై ఉంటాడేమోనన్న ఆలోచన పొరపాటున కూడా రాదు.

వెనుక ఉన్న జనం మీద పడటంతో

ఆమెకు అతి దగ్గరగా నిలబడ్డమాట వాస్తవమే! అయినా కండక్టరు వెనక్కి, ముందుకి నడిచినప్పుడు కూడా ఆమెకు తగలకుండా అతి జాగ్రత్తగానిలబడ్డాడు.

అయినా అనుమానించింది.

బస్సులో తనచుట్టూ ఉన్న మగవాళ్లంతా తనని తాకడానికే బస్సు ఎక్కిన వాళ్లలాగా వాళ్లకేసి ఎంతో అసహనంగా, చిరాగ్గా చూస్తూ నిలబడింది.

వాళ్లు ఆమెకు తోటి ప్రయాణీకుల్లా కనిపించటం లేదు. మగవాళ్లు లాగానే కనిపిస్తున్నారు. అవకాశం దొరికితే వాళ్లు మీదపడి మింగేస్తారు. చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలన్న భావనే ఆ మొహంలో చూశాడు.

ఏమైతేనేం ఈ సంఘటనతో బోసుబాబు ఓ నిర్ణయానికి వచ్చేశాడు.

ఆడవాళ్లంటే అంటరాని వాళ్లు!

వాళ్లకి దూరంగా ఉండాలేకాని దగ్గరవ్వకూడదు.

అలాగే వాళ్లది ఓ ప్రత్యేక జాతి!

ఆ జాతికి మగవాళ్లమీద ప్రేమ, గౌరవం రెండూ లేవు.

అలాంటప్పుడు ప్రపంచంలో ఎక్కడా లేనిది ఈ దేశంలో మాత్రం వాళ్లు ఎందుకు పూజింపబడాలి? అర్థం లేదనిపించింది.

తనైతే వాళ్లని ద్వేషిస్తున్నాడు, అసహ్యించుకొంటున్నాడు. ఈ డాక్టరు ఆమెని చూశాక ఈ మూడ్నెల్లనుండి అతని ఆలోచనల్లో చాలా మార్పు వచ్చింది.

ఆడవాళ్లంటే ఆకర్షణ ఏర్పడింది. ఆదరణ ఏర్పడింది.

సరిగ్గా ఇదే తరుణంలో అంత ఆరాధించిన ఆమెకూడా చెంపదెబ్బ కొట్టడంతో బోసుబాబు పరిస్థితి పిచ్చెక్కినట్టుగా ఉంది.

కనీసం ఆడకుక్క కనిపించినా రాయి పెట్టి కొట్టేయ్యాలన్నంత కసిరేగిపోయింది అతనిలో.

మళ్లీ యధాస్థితికి వచ్చేశాడు.

సరిగ్గా ఇది జరిగిన పదిరోజుల తర్వాత ఓ రాత్రి బోసుబాబుకి విపరీతమైన పంటి నొప్పి రావటంతో, పొద్దుటే హాస్పటల్‌కి బయల్దేరి వెళ్లాడు.

కొత్తచీటి రాయించుకొన్నాక రూము నెంబరు పదికి వెళ్లమంటె వెళ్లాడు.

చీటి ఇచ్చిన ఓ పావుగంట తర్వాత తనపేరుపెట్టి పిలవడంతో లోపలికి ప్రవేశించాడు.

అక్కడ కుర్చీలో ఓ ఇన్‌ఛార్జి కూర్చొని ఉన్నాడు. అతనిచుట్టూ పది, పదిహేనుమంది డాక్టర్లు నిలబడి ఉన్నారు.

ప్రతీ పేషెంట్‌ను ముందుగా ఆ ఇన్‌ఛార్జి పరీక్షించి ట్రీట్‌మెంట్ కోసం ఒక్కొక్క డాక్టరుకి ఒక్కో పేషంటుని అప్పచెప్తున్నాడు.

అక్కడ నిలబడ్డ డాక్టర్లవైపు చూసిన బోసుబాబు గుండె ఆగినంత పనయింది!

డాక్టరు వచ్చి కూర్చోమని పిలుస్తున్నా స్థాణువు లా అలాగే నిలబడి పోయాడు.

ఆ నిలబడ్డ వాళ్లల్లో తనని చెంపదెబ్బ కొట్టినామె కూడా ఉంది!

ఈసారి గట్టిగా కేక పెట్టడంతో వెళ్లి స్టూలుమీద కూర్చున్నాడు.

కూర్చున్నాడే కాని మనసు మాత్రం స్థిమితంగా లేదు.

ఒకవేళ తనని ట్రీట్‌మెంట్‌కోసం ఆమెకే అప్పచెప్తే?

ఎందుకనో బోసుబాబు గుండె చల్లబడింది.

పారిపోవాలా? ఉండాలా?

ఆమెచేత చికిత్స చేయించుకొనేకన్నా బయటికి వెళ్లి రాయిపెట్టి పన్ను చితక్కొట్టుకోవడం మంచిదనుకొన్నాడు.

పంటికి చిన్న హోల్ ఏర్పడింది, దాన్ని క్లీన్‌చేసి పూడ్చాలని చెప్పి కనుసైగతో సరిగ్గా ఆమెనే పిల్చాడు ఆ ఇన్‌ఛార్జి.

బోసుబాబు బిగుసుకుపోయాడు.

ఏవో సలహాలిచ్చి ఆమెకు అతన్ని అప్పగించడం జరిగింది.

ఆ క్షణంలో బోసుబాబు వెళ్లిపోవాలో, ఉండాలో తేల్చుకోలేని అయోమయ స్థితిలో పడిపోయాడు.

బుర్ర పని చెయ్యటం కూడా మానేసింది.

అదే క్షణంలో ఆమె తనవెంట రమ్మన్నట్టుగా చిరునవ్వుతో చూసి ముందుకి నడిచింది.

ఆ నవ్వు ఎంత మనోహరంగా ఉందంటే, ఆ క్షణంలో బోసుబాబుకు ఆడవాళ్లపట్ల ఉన్న కసి ద్వేషం ఏమీ గుర్తుకి రాలేదు.

అదే చిరునవ్వు ఆమె నుండి కోరుకొన్నాడు.

ఇప్పుడు పేషెంటుగా మాత్రం దాన్ని పొందగల్గాడు.

వెళ్లి ఆమె చూపించిన కుర్చీలో కూర్చున్నాడు బోసుబాబు.

ఎప్పుడూ ఆమెని దూరంనుంచే చూసేవాడు. అలాంటిది దగ్గరకి ఆమె మరింత అందంగా ఉంది అనుకొన్నాడు.

ఓ అయిదు నిముషాల తర్వాత ట్రీట్‌మెంట్ ప్రారంభమయింది.

ఈ మధ్యలో ఆమె ఏమన్నా మాట్లాడుతుందేమోనని చూసాడు.

ఊహు! ఆమె ప్రవర్తన అప్పుడే మొదటిసారిగా తనని చూసినట్టుగా ఉంది.

ముందుగా పంటిలోపల ఉన్న పుచ్చుని క్లీన్ చెయ్యడంకోసం ఆమె ఏదో ఇన్‌స్ట్రుమెంట్‌ని ఉపయోగించటం జరిగింది.

ఆ ఉపయోగించడంలో ఆమె చేతి వేళ్లు వచ్చి బోసుబాబు పెదాలపై కదలసాగాయ్.

ఆ చేతివేళ్లు తాకే ఆ రోజు చెంపదెబ్బ తిన్నాడు.

ఇప్పుడు అవే చేతి వేళ్లు తన పెదాలని నొక్కి పెట్టడానికి సైతం సందేహించడం లేదు.

బోసుబాబులో ఏదో అలజడి ప్రారంభమయింది.

అలాగే ఆ రోజు సినిమాహాల్లో చెయ్యి వెళ్లి స్తనాల్ని తాకిందని ఆమె ఎంతో ఆవేశపడింది.

ఇప్పుడు చికిత్సకోసం తల వెనక్కి వంచి కూర్చోవడంతో, ఆమె స్తనాలు వచ్చి తలని తాకుతున్నాయి.

అయినా ఆమె వెనుకాడటం లేదు.

అవసరం అయితే ఇంకాస్త ముందుకు వంగి ఏకాగ్రతతో తనపని చేసుకుపోతోంది.

పదాల పరమార్థం

ఓరిమి-కూరిమి
మేలిమి-తాలిమి
పదాల పరమార్థం
తరువుని చూచి తెలుసుకున్నాను!
నిర్మలత్వం-నిష్కళంకం
నిస్వార్థం-జీవ తత్వం
పదాల ప్రాణరహస్యం
ఝరిని చూచి తెలుసుకున్నాను!
మకరందం-సుగంధం
మనోల్లాసం-మౌనరాగం
పదాల సౌజన్యస్ఫూర్తి
విరిని చూచి తెలుసుకున్నాను!
జాగృతి-ప్రకృతి
నవ్యత్వం-భవ్యత్వం
పదాల చైతన్యదీప్తి
రవిని చూచి తెలుసుకున్నాను!!

-సి. కామేశ్వరరావు

ట్రీట్ మెంట్

ఆమె స్థనాలు ఇంకా అలా తాకుతూనే ఉన్నాయి.

కాని, తనలో ఎలాంటి వికారాలు కలుగటం లేదు.

చిన్నప్పుడు తల్లిఒడిలో ఉన్నప్పుడు ఆ అనుభూతులు ఎలాంటివో తెలియవు. గుర్తు లేవు.

ఇప్పుడే ఆ అనుభూతులు ఎలాంటివో తెల్సుకొంటున్నాడు.

ఆమె చూపులెంత చల్లగా ఉన్నాయో చేతులంత మృదువుగా ఉన్నాయ్. పసిపిల్లవాడి నోటిలో వేలుపెట్టినా వెంటనే తీసి వేలు తుడిచేసుకొంటారు. అలాంటిది ఆమె చేతివేళ్లు ఇంకా తననోటిలో కదలడం బోసుబాబుకి గిల్టీగా ఉంది.

వంటిలోపల తిరుగుతున్న ఇన్‌స్ట్రుమెంట్ ఇంకాస్త లోపలికి వెళ్లడంతో ఆ రాపిడికి పన్ను జివ్వున లాగింది.

తట్టుకోలేని బోసుబాబు చిన్నకేకతో ఆమెచెయ్యి గట్టిగా పట్టేసుకున్నాడు.

పట్టుకొన్న ఆ చేతిని ఓ నిముషం సేపు వదల్లేదు కూడా.

అయినా ఆమె విడిపించుకునే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు.

"బాగా నొప్పి పుట్టినట్టుంది కదూ?"

ఆమె మాటల్లోని కరుణకి, కంఠంలో ధ్వనించిన బాధకి బోసుబాబు కాస్త చలించాడు.

అవునన్నట్లుగా తలూపాడు.

"ఇంకెంతసేపూ? రెండు నిముషాలు ఓపికపడితే అయిపోతోంది. ఏది నోరు తెరవండి మరి."

ఆ ఓదార్పుకి బోసుబాబు ఇంకాస్త చలించి, ఓ పసిపాపలా ఒదిగిపోయి కూర్చున్నాడు.

ఆమె అన్నట్టుగానే రెండు నిముషాల్లో పని పూర్తయిపోయింది.

బోసుబాబుకైతే అంత త్వరగా ఆమె దగ్గర్నుండి వెళ్లిపోవాలన్పించడం లేదు.

బలవంతాన కుర్చీలోంచి లేచి నిలబడ్డాడు.

"రెండ్నెల్ల తర్వాత మళ్లీ ఒకసారి వస్తే పర్మినెంటుగా ఉండేటట్టు పన్నుకి సిల్వర్‌కోటింగ్ ఇస్తాం, రండి" అంది నీళ్లతో చేతులు శుభ్రం చేసుకొంటూ.

తలూపాడు.

అప్పటికీ బోసుబాబుకి అడుగుముందుకు పడటం లేదు.

ఆమె ఏమన్నా రెండు మాటలు మాట్లాడుతుందేమోనన్న ఆశ అతణ్ని కదలనివ్వడం లేదు. అతనూ నోరు విప్పి మాట్లాడలేకపోతున్నాడు. భాషకందని భావం బోసుబాబుని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తోంది.

అది గ్రహించిన ఆమె అతనివైపు చూస్తూ అంది, "ఆ రోజు నేను చాలా తొందరపడ్డాను. మీకు సారీ చెప్పటానికి రెండుసార్లు మీ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి వచ్చాను కూడా..."

సంతోషంతో బోసుబాబు గుండె లయ తప్పింది.

"మీరు మానేశారని తెలిసి బాధపడ్డాను..."

ఆ క్షణం వరకూ ఆమెనుండి అలాంటి ఆదరణ ఊహించని బోసుబాబు కళ్లల్లో గిర్రున నీళ్లు తిరిగాయి.

"అయినా ఓ ఆడపిల్ల చెయ్యిపట్టుకోవడం మీ మనసుకి తప్పుగాఅనిపించలేదా?"

ఏం చెప్తాడు? మీ చేతివేళ్ల అందాన్ని చూసి తట్టుకోలేక పట్టుకొన్నానని చెప్తాడా!

"ఈ పది రోజుల నుండి కొండంత బరువు మోస్తున్నట్టుగా ఉంది నా పరిస్థితి. మిమ్మల్ని చూడంగానే సగం బరువు దిగిపోయింది. ఇప్పుడు మీరు క్షమించానంటే ఆ సగం కూడా దిగిపోతుంది" నవ్వింది.

బోసుబాబు కూడా నవ్వాడు.

"చెప్పండి మరి. లేదంటే నేను జీవితాంతం మోయాల్సి ఉంటుంది."

ఆ క్షణంలో ఆమె డాక్టరులా కాకుండా ఓ సామాన్యమైన ఆడపిల్లలాగానే కనిపించింది బోసుబాబుకి.

వచ్చేస్తుంటే "రెండ్నెల్ల తర్వాత తప్పకుండా రండి" అంటూ హెచ్చరించి మరీ పంపింది.

ఇది జరిగిన వెంటనే, బోసుబాబు తండ్రికి ఆ ఊరు నుండి ట్రాన్స్‌ఫరయిపోయింది.

మళ్లీ ఆమెను కలవకుండానే అతను ఆ ఊరు వదిలివెళ్లిపోయాడు.

పరాయి మగాడి చెయ్యి తగిలితేనే ఎంతో అపవిత్రంగా భావించే ఈ ఆడవాళ్లే అవసరం అయితే వాళ్లకి సేవలు చెయ్యడానికి కూడా సిద్ధమేనని తెల్సుకొన్న బోసుబాబు ఇప్పుడు పూర్తిగా మారిపోయాడు.

ఇదివరకటిలా వాళ్లు ఎదురయినప్పుడు అసహ్యించుకోవడం లేదు, కోపగించుకోవడం లేదు.

వాళ్లల్లో తల్లిని, చెల్లిని చూడటమే కాదు.

వాళ్లని ప్రేమిస్తున్నాడు.!

పూజిస్తున్నాడు!!

వంటితోపాటు తన మనసుకి కూడా "ట్రీట్‌మెంట్" చేసిన ఆమె మాత్రం బోసుబాబు మనసులో 'ఆమె'గానే మిగిలిపోయింది.

ఇమేజ్ పోయిన

సల్మాన్‌ఖాన్

నటుడిగా సల్మాన్‌ఖాన్ తనకున్న కొద్దిపాటి యిమేజ్‌ను పోగొట్టుకుంటున్నాడు. టీనేజ్ రొమాన్సు పాత్రలకు ఖాన్ తులతూగ గలడన్న చిత్ర నిర్మాతల ఆశలు అడియాసలు చేస్తున్నాడట. షూటింగ్ సమయాల్లో సల్మాన్ ప్రవర్తనే కారణమంటున్నారు. మేకప్ గదుల్ని బెడ్‌రూంలుగా తయారుచేస్తూ యూనిట్‌లోని అందరి దృష్టిలో పడుతున్నాడు సల్మాన్ ఇది తెలుసుకున్న నిర్మాతలు ఖాన్‌ను బుక్‌చేయటానికి అంత ఉత్సాహం చూపటంలేదు పాపం...సల్మాన్‌ఖాన్!